

γάζεται ταχύτεραν και τελειότεραν τὴν ἀνάρρωσιν. Τί παράδοξον λοιπὸν ἂν καὶ τὸ αἷμα τὸ ἀλβανικὸν, μετὰ τὰς τελευταίας καταστροφάς, μετὰ τὴν καθοδαιμονίαν καὶ πάλιν καὶ τάλαιπωρίαν καὶ ἐξ ἀνάγκης ἄγριον βίον, ἐζήτησε βοήθειαν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ἑλληνικοῦ; Καὶ τί παράδοξον, ἂν ἀφοῦ διὰ τῆς μεταγγίσεως τοῦ σουλιωτικοῦ αἵματος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος ἐφαιδρύνθη καὶ ἐρωμαλαιώθη ὁ ὄργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς μεταγγίσεως τώρα τοῦ ἑλληνικοῦ αἵματος ζητεῖται περὶ τὰ τέλη αὐτοῦ ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἀλβανίας;

Εἴτε λοιπὸν εἶνε ἀληθὲς τὸ τηλεγράφημα, εἴτε μὴ, εἴτε εἶναι σοβαρὸν καὶ γενικὸν τὸ κίνημα, εἴτε μὴ σοβαρὸν καὶ μεμονωμένον, ἢ θέσις τῆς Ἀλβανίας καὶ τῶν Ἀλβανῶν, ἢ θέσις ἡ ἀληθὲς, ἢ ἐθνικὴ, ἢ ἐντιμος, εἶνε αὐτὴ, καὶ αὐταὶ αἱ ἰδέαι τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Καλιβάν

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΚΛΟΓΗ

Ἐκεῖνο τὸ πονηρὸν « ὄλοι τοῦ Ρόκου », τὸ μόνον κατὰ τὰς χθεσινὰς ἐκλογὰς ἀντιπροσωπεύσαν πᾶσαν τὴν ἄλλοτε μανιώδη τοιχοκολλητικὴν κίνησιν, φαίνεται ὅτι ἐθαυματουργήσεν Ἐκεῖνο μόνον προσέπιπτεν εἰς τὰς ὄψεις παντὸς προσερχομένου νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ἢ καὶ χάριν ἀπλῆς περιεργείας ἐπισκοποῦντος τὴν ἐκλογικὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς τμήμασι τύρβην. « Ὅλοι τοῦ Ρόκου » οἱ μὲν ἐνθουσιώδεις ὑποστηρικταὶ τοῦ κ. Χοῖδᾶ εἶχον τὸ ρητὸν ἐντὸς τῆς καρδίας των· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδιάφοροι καὶ οἱ ἀντίθετοι ἔτι, οἱ τυχρὸν ἀναγινώσκοντες ἐκεῖνο μεγαλοφώνως, ἠδύναντο νὰ ἐκληφθῶσι φυσικὰ, οὐχὶ ὡς παραλαμβάνοντες αὐτὸ ἐκ τῶν τοίχων, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν καρδιῶν των κ' ἐκεῖνοι ἐξάγοντες. Καὶ οὕτω καὶ οἱ διςά-

ζοντες ἔτι, ἂν ἔπρεπε ἐκεῖ νὰ δώσωσι τὰς ψῆφους των, πῶς νὰ τολμήσουν ἀπέναντι τοιαύτης ἀντιλήψεως πανδήλου ὑπὲρ τοῦ κ. Χοῖδᾶ ρεύματος, νὰ καταψηφίσωσιν αὐτοῦ; Καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι τὸ πονηρὸν ἐκεῖνο « ὄλοι τοῦ Ρόκου » φαίνεται ὅτι ἐθαυματουργήσεν.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διεζήγητο ἐν ἡμερίᾳ ἡ ἐκλογή· καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἡμέρα, μετὰ τὰς προηγηθείσας ἀγρίας χειμερινὰς, ἦτο γλυκεία καὶ ἥρεμος· εἰς τὸ φάληρον μάλιστα ἡ θάλασσα ἐπεδείκνυεν ἀξιοσημείωτον ἀπαλότητα, ὡς ἂν ἤθελε νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι δὲν τὴν μέλει διὰ τὴν πολιτικὴν. Ἀλλὰ μόλις ἐνύκτωσεν, — εἶχον ἤδη ψηφοφορήσει ὄλοι καὶ ἐγνώσθησαν τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ ἀποτελέσματα, διότι τρεῖς κάλπαι δὲν ἀπῆλθον πολὺν χρόνον, — μόλις ἐνύκτωσεν, ἀνέτειλεν ἐν ὄλῃ αὐτοῦ τῇ ἀκμῇ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν οὐτωσὶ περιφανῶς θριαμβευσάντων ἐκλογέων τοῦ Ρόκου. Κέντρον τῆς συναθροίσεως εἶναι τὸ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ *Λονδῆρον* οἴκημα τοῦ κ. Χοῖδᾶ. Ἐκεῖ συρρέουσι ἀνεβοκατεβαίνουσι τὴν κλίμακα, σπρώχονται, ἰδρόνουσι, πνίγονται· τὰ δύο δωμάτια τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενα, εἶναι γεμάτα, καὶ ἐν τῇ ἀφροντίστῳ ἀγαλλιάσει των οἱ προσερχόμενοι δὲν σηκώνουσι τὰ μάτια των ἐπὶ τοῦ ἄνω μιᾶς θύρας μεσοτοιχοῦ, διερωγμένου καὶ κατάπτωσιν ἀπειλοῦντος. Ὁ Ρόκος μεταβαπτίζεται πλέον ἐπισημῶς εἰς *λαόν*. Τὸν προσκαλοῦσι, τὸν συγχαίρουσι τὸν φωνάζουσι διὰ τοῦ νέου ὀνόματός του. Καὶ ὁ *λαός*, ἀπεπνιγμένος, κατέχει τὴν εἴσοδον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κλίμακος, ἐνθα τελεῖται μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν προσερχομένων ἀδερφῶν μακρὰ καὶ ἀδελφικώτατα *Χριστὸς Ἀνέστη*. Βραδύτερον τὸ στάδιον τῶν ἀσπασμῶν μετατίθεται λαϊκώτερον, εὐρύτερον κάτω ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Καπνικαρέας. Εἰς ἐπίμετρον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡ ποίησις ἔλειπε· καὶ ἐλάλησε καὶ αὐτὴ, μαινὰς διὰ τὸ Δαφνί, κεκρυμμένη ὑπὸ τὸ

τὰς ὁποίας ἡ φύσις ἐπροίκισε μὲ ἐξαιρετον ἰσότητα διαθέσεως. Ὅποιαν τὴν ἐβλεπέ τις σήμερον, τοιαύτην τὴν ἐβλεπε καὶ αὔριον. Ὁ Φίλιππος ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἤρεσεν. Ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισε περὶ αὐτοῦ, δὲν θὰ ἤλλαξε ποτέ. Τὸν ὑπέδεχθη μὲ τὴν συνήθη εὐπροσηγορίαν τῆς καὶ τοῦ ὠμίλησεν ὡς παλαιὰ φίλην.

Ἡ βαρῶνη, περίεργος νὰ εἰσδύσῃ ἐν τῷ χαρακτῆρι ἐκείνου, τὸν ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἐφάντασθη ὑπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ κύκλωπός τινος, ἐξεδίπλωσε διὰ τὸν κύριον Δερβλάῦ ὅλας τὰς χάριτας τοῦ σερπετοῦ καὶ κούφου πνεύματός της. Εὔρε τὸν Φίλιππον ἀξιαγάπητον, χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι καταβάλλει πρὸς τοῦτο προσπαθείας, καὶ ἐνδιαφέροντα, χωρὶς ἀξιώσεις. Εἶπε περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦτο ἄνθρωπος ἠθικῶς ὅσον καὶ φυσικῶς στιβαρώτατος, καὶ συνέλαβεν περὶ αὐτοῦ ἐξαιρετικὴν ἰδέαν.

Ὁ μαρκησίος, αὐτὸς εὔρεν ἐν τῇ Σουσάννῃ τὴν χαριστέραν τῶν συντρόφων. Ἐπαίζον μαζῶν φοβεραῖς παρτίδαις μπιλιάρδου καὶ ὀλλανδικοῦ στρόμβου, εἰς τὰς ὁποίας καὶ οἱ σοβαρώτεροι δὲν ἀπῆξίου ἐνίστε νὰ λάβωσι μέρος.

Τὴν αὐτὴν μάλιστα ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Μουλινὲ καὶ ἡ Ἀθηναῖς διηυθύνοντο πρὸς τὸ Μπωλιέ, ἡ βαρῶνη, ὁ Ὀκτάβιος, ἡ Σουσάννα καὶ ὁ βαρῶνος εὐρίσκοντο ἐν ὄλῃ τῇ τρελλῇ ἀκμῇ παρτίδας κρίκετ. Τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἦτο χλοανθές τι γήπεδον ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης αὐλῆς τοῦ φρουρίου. Ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παράθυρα τῆς σάλλας ἡ μαρκησία καὶ ἡ

Κλαίρη, ἀδιάφοροι εἰς τὸ παιγνίδι, ἤκουον ἀντηχοῦντας τοὺς κτύπους τῶν ροπάλων καὶ εὐθύμως ἀναβαινούσας τὰς ἐπιφωνήσεις τῶν παικτῶν, ὅτε ἐπιδέξιοι ἢ ἀτυχεῖς κτύπημα ἔκαμε τὴν νίκην νὰ κλινῇ πρὸς τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο μέρος. Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Μπασελίνος, διορισθέντες διαιτηταὶ τῆς παρτίδας, παρακολουθοῦν τὴν πορείαν τῶν σφαιρῶν, καὶ ὅταν παρουσιαζέτο καμμία ἀμφιβολία ἐμέτρων μὲ σοβαρότητα τὰς ἀποστάσεις διὰ ξυλίνου κανόνος.

Εὐσυνειδήτος καὶ προσεκτικῶς παρακολουθηθεῖσα ἀπόφασις εἶχεν ἀρχίσει νὰ δίδῃ αἰτίας παραπόνων εἰς τὴν Σουσάνναν καὶ τὸν βαρῶνον, ὅτε μία ἄμαξα, σταματῶσα ἀποτόμως ἐμπροσθεν τοῦ κιγκλιδωτοῦ, ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν τῶν παικτῶν καὶ ἔκαμε νὰ λησμονηθῇ εἰς μίαν στιγμὴν ὄλον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παιγνιδιοῦ. Ταυτοχρόνως τὸ κουδοῦνι τῆς αὐλείου θύρας, ζωηρῶς σημαίνόμενον ἀπὸ τὸν ὑπνῆρτην, δὲν ἀφῆκεν ἀμφιβολία εἰς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ· Βέβαια ἤρχοντο ἐπισκέψεις.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ, ὡς φοβισμένα πουλάκια, οἱ παῖκται παρήτησαν τὸ παιγνίδι, ἀνέβησαν τὴν κλίμακα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐνῶ εἰς ὑπνῆρτης, φέρων ἐπισκεπτῆριον, ἐπλησίαζε τὴν μαρκησίαν. Αὐτὴ ἐφόρεσε τὰ δίοπτρά της, ἐρριψεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ τετραγωνιδίου ἐκείνου καὶ ὑψούσα τὴν κεφαλὴν μὲ ὕψος βαθείας ἐκπλήξεως, ἀφῆκε νὰ πέσωσιν ἐν μέσῳ τῆς δημηγύρεως αἱ λέξεις:

— Ὁ κύριος καὶ ἡ δεσποινὶς Μουλινέ.

ράσον και τὸν σκοῦρον ἑνὸς καλογήρου. Δὲν ἀπεκομίσαμεν δυστυχῶς οὐδ' ἓνα στίχον ἐν τῇ μνήμῃ μας· μόνον τὰ ὅσα μας βουίζουν ἔτι ἐκ τοῦ βρόντου τῆς φωνῆς τοῦ ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους του ρασοφόρου· καὶ μίαν ὁμοιοκαταληξίαν ἐνθυμούμεθα πλουσίαν, σχεδὸν καλαμπουριστικὴν, τῆς λέξεως κάλιτη μετὰ τὴν κλητικὴν τοῦ κάλιτης!

Τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τὸ σαλῶνιο τοῦ κ. Σκουζέ ἦτο ἀκόμη ἀνοικτὸν καὶ φωτολαμπές· ὁ ὑποψήφιος διετῆρει ἔτι τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ περιβολὴν· δηλ. τὰς φιλοφρονήσεις, τὰς χειραφίας, καὶ τὰ μειδιάματα. Προσεδόκα ἀκόμη ἀπὸ τὰ χωριὰ, καὶ ἀνέμενον. "Ἦθελε νὰ ἐξατμίσει καὶ τὴν ἐσχάτην σταγόνα τῆς ἐλπίδος.

Τὰ μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν γνῶσιν τοῦ ὀλιγοῦ ἀποτελέσματος οἱ ἐν διαδηλώσει περιπάτοι τῶν, ἐκλογέων μέχρι τῆς ἰδιαιτέρας οἰκίας τοῦ κ. Χοϊδᾶ, ὁ λόγος τοῦ κ. Χοϊδᾶ, αἱ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Φιλήμονος ζητωκραυγαί, καὶ οἱ χαιρετισμοὶ τούτου πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ τὰ λοιπὰ παραπλήσια, εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν προωινῶν ἐφημερίδων.

Ὁνολοῦδ

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τοὺς Γορτυνίους

"Ἄν γίνουσι εἰς τὸ Κράτος ἐλεύθερ' ἐκλογαί,
θὰ λείψουσι καὶ αἱ δέκα τοῦ Φαρῶ πληγαί.

Φ α λ έ ζ

Μετὰ τὸ πρό τιτων ἡμερῶν ἀπευθυνθὲν διὰ τῆς δημοσιότητος εὐχαριστήριον πρὸς τε τοὺς συνεπαρχιώτας ἐκείνους, αἵτινες ὑπέγραψαν τὴν αἴτησιν, δι' ἧς ἐπροτάθη ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας κατὰ τὴν γεννησομένην τῇ 27 Νοεμβρίου ἐκλογὴν, καὶ πρὸς τοὺς φίλους, ὅσοι κατέβαλον τὸ τί-

Στιγμὴ σιωπῆς ἐπηκολούθησεν, ὡς ἂν προησθάνθησαν ὅλα ὅτι σοβαρὸν γεγονός ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν. Ἡ βαρῶν πρῶτη συνῆλθε καὶ κτυπῶσα τὰς χεῖράς της ἐψιθύρισε :

— Ὅριστε ! αὐτὸ μοῦ φαίνεται λίγο σπουδαῖο !

— Τί μάς θέλουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ; ἠρώτησεν ἡσύχως ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀπῆντα κανεῖς, ὁ Μπασελίνος ἔλαβε τὸν λόγον.

— Κυρία μαρκησία, εἶνε πολὺ πιθανόν ὅτι ὁ κύριος καὶ ἡ δεσποινὶς Μουλινέ, νεοφερμένοι ἐδῶ, ἔκριναν καλὸν νὰ κάμουν μερικὰς ἐπισκέψεις γειτονικὰς. Βεβαίως ξεύρετε ὅτι εἶνε ἔθιμον αὐτό. Ἀρχισαν ἀπὸ τὸ φρούριον· αὐτὸ καὶ δίκαιον καὶ φυσικὸν εἶνε. Ἡ οἰκογένεια Μπωλιέ εἶνε μία τῶν σπουδαιότερων καὶ ἀρχαιότερων οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἐπειτα ὁ κύριος Μουλινέ δὲν εἶπεν ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἡ κόρη του γνωρίζει τὴν δεσποινίδα Κλαίρην ; . . Ἰδοὺ λόγοι περισσότεροι ἀφ' ὅσων χρειάζονται διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἐπίσκεψίν των.

— Ὑποθέτω, θεῖα μου, ἐφώναξεν ἡ βαρῶν ῥαγδαίως, ὅτι δὲν θὰ θελήσετε νὰ υποβάλλετε τὴν οἰκειότητα τῆς οἰκογενείας Μουλινέ ; Ποία σχέσις ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ προσώπου καὶ ὑμῶν ; Αὐτὸς εἶναι ὁ χυδαιότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Ὅσῳ δὲ γιὰ τὴν κόρη του σὰς εἰδοποιῶ ὅτι εἶνε ἡ φοβερότερα πανοικλίτσα, ἡ ὁποία ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ὅριστε τους τώρα τοὺς σοκολατιέριδες ποὺ θέλουν

μῆμα τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν, δὲν μένει πρὸς συμπλήρωσιν ἔτερον—καθόσον τὰ κατόπιν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν εὐνοίαν σας πλέον—εἰμὴ ἡ προσωπικὴ μου ἐκλογικὴ ἐνέργεια, ἧς ἀρχομαι πρῶτον διὰ τῆς παρακλήσεως πρὸς τοὺς εὐαρεστηθησομένους νὰ με ἀντιπροσωπεύσωσιν ἐν τοῖς διαφόροις ἐκλογικαῖς τμήμασι παρὰ τῇ κάλπῃ μου φίλους, νὰ θέσωσιν ὡς ἔμβλημα ἐπ' αὐτῆς τὸ σύνθημα «**σουζὰ Κολοκοτρώνη**» καὶ δεύτερον διὰ τῆς ἀπαιτήσεως νὰ λέγωσιν εἰς τοὺς τυχόν ἐρωτῶντας ψηφοφόρους ρητῶς τ' ἀκόλουθα :

«Τίς εἶνε, περιττὸν νὰ σας εἴπωμεν, διότι τὸν δεῖκνυε τὸ ἐπὶ τῆς κάλπης τοῦ ἔμβλημα. Ποίας ἀρχῆς ἔχει, καὶ αὐταὶ ἐπίσης εἰσὶν Ἑλλησίγνωστοι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν περιττὸν ἠλοιπὸν νὰ σας ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ἐκ καθήκοντος, ὡς ὀφείλει ἕκαστος, εἶνε ἀνεκάθεν καὶ διαρκῶς ἀντιπολιτευόμενος ἠκυβερνήσεως, ἧτις, ἀπὸ τοῦ 1865 κυρίως, ἀλλάσει μὲν ἠπρόσωπα κατὰ καιροὺς, ἀλλ' οὐδέποτε τὴν ὀλεθρίαν καὶ ἠνθηλληνικὴν της πορείαν· περιττὸν ἐπίσης νὰ σας προσθέσωμεν ἀκόμη, ὅτι εἶνε ὀπαδὸς τῶν **παραιτήσεων** ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, κινῶν μελαγχολικῶς τὴν κεφαλὴν, ὡσάκις βλέπει ἠτοὺς ἀρχομανεῖς πολιτικούς ἐκείνους, οἵτινες, ὅταν ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν, διὰ νὰ τὴν κρατήσωσιν ἔτι μίαν στιγμὴν, λησμονοῦσι πάντοτε τὸν σεβασμὸν πρὸς ἑαυτοὺς, κατάντων πολλοὶ τούτων ἀληθεῖς στηλῖται καὶ μαραίνουσι ἠτὸν τόπον. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἰδιότροπος ὑποψήφιος εἶνε ἐνώπιόν σας. Τώρα ἰδοὺ τὸ λευκὸν **ναὶ** τῆς κάλπης του, ἰδοὺ καὶ τὸ μέλαν **ὄχι** αὐτῆς. Μὴ ἐρωτᾶτε ἡμᾶς, ἀλλὰ τὴν συνείδησίν σας, καὶ ψηφίσατε ὅπως αὐτὴ σας ὑπαγορεύσῃ».

Ναί, ἀγαπητοὶ μου συνεπαρχιώται, μόνον τὴν συνείδησίν σας νὰ ἐρωτᾶτε πάντοτε, οὐχὶ μόνον προκειμένου περὶ ἐνασχέσεως πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἰδιωτικοῦ σας βίου ἀκόμη, διότι ἡ συνείδησις εἶνε ὁ μόνος ἀσφαλὴς ὁδηγός, ἡ δὲ ἀνάπαυσις αὐτῆς τὸ μόνον ὄπερ τηρεῖ

νὰ κάμουν σχέσεις, ὅπως ἔκαμαν ἑκατομμύρια καὶ ὅπως ἠγόρασαν ἐπαύλεις ! Μὴ τοὺς δεχθῆτε, θεῖα μου, καὶ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν τῆς προσβολῆς τῆς ἀξιοπρεπείας σας !

— Νομίζω, ἀγαπητῆ μου, εἶπε ψυχρῶς ὁ βαρῶνος, ὅτι ἡ θεῖα σας ἔξερει πολὺ καλὰ τί πρέπει νὰ κάνῃ, καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σας.

Ἡ μαρκησία ὕψωτε τὴν κεφαλὴν διστάζουσα. Προφανῶς ἐθροισθῆναι πολὺ. Ἡ ράθυμος φύσις της ἀπεστρέφετο τὰς περιπλοκάς καὶ τὰς δυσκολίας. Ἐπειτα στρεφόμενη πρὸς τὴν θυγατέρα της, ἧτις εἶχε μείνει ἀπαθῆς καὶ σιωπηλὴ, ὡς νὰ ἦτο ξένη εἰς τὴν συζήτησιν, ἧτις ἐγένετο ἐνώπιόν της.

— Κλαίρη, εἶπε, τί νομίζεις ὅτι πρέπει νὰ κάνουμε ;

— Μητέρα, ἀπῆντησεν ἡ νέα ἡσύχως, μοῦ φαίνεται πολὺ δύσκολο νὰ κλείσωμε τὴν πόρτα μας ὅσον κύριον καὶ τὴν δεσποινίδα Μουλινέ. Πρέπει νὰ βροῦμε μίαν πρόφασιν, διὰ νὰ τὸ κάμουμε. Ποία νὰ βροῦμε ; ὅτι λείπουμε ; Ἴσως ἀπὸ τὴν ἀμαξάν τους εἶδαν τῆς κυρίας καὶ τοὺς κυρίους νὰ παίξουν ὅστην αὐλή. Καὶ ἐμεῖς εἴμεθα ὅστο παράθυρο. Νὰ ποῦμε καθάρᾳ ὅτι δὲν δέχεσθε, θὰ ἀπαντούσαμε ἀγενῶς εἰς διάβημα πολὺ εὐγενές καὶ πολὺ κολακευτικόν. Ἀξίζει νὰ τὸ κάνουμε ; Δὲν τὸ πιστεύω. Πρέπει νὰ δεχθῆτε, καὶ ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐπίσκεψις, τότε σταματᾶμε πλέον Δὲν συμφωνεῖτε ;

(ἀκολοθεῖ)